

commoto vir egerit atque deliquerit, eius statim obliuiscatur, aut interpretetur in bonam partem, imprudentis negligentia- que & aegritudini ascribendo. Quod autem in his attentio & diligentia maior adhibita fuerit, eò plus gratia inibit à viro ad sanitatem mentis reuertor. Et si refragata sit iussis inhonestis, depulsa quasi nube perturbationum, virtutem ipsius vir clarius perspiciet. Et ideo turpia omnia cauebuntur. In cæteris vxor marito obtemperabit non aliter, quam si in illius familia venisset empta ancilla. Et reuera magna impensum est precium. Vitæ totius consociatio, & procreatio liberum, quo precio neque maius esse aliud, neque sanctius possit. Hæc de minus commodo viro intelligenda sunt. Minus autem earum illustris virtus est, quarum coniugij euentus fortunatus fuit. Sanè non abuti fortunæ benignitate, haud in minimis ponendum, verum aduersa tamen ferre fortiter, multò pluris æstimandum est. Animus enim excelsus eo maxime conspicitur si neque succumbat calamitatibus, & graues iniurias moderate ferat. Atque est optandum, ne hæc necessitas offeratur infelicitate viri. Si qua verò in huiusmodi inciderit miseriam, ea cogitare debet, speciosa laudis materiam sibi præberi quam honestate actionum adipiscatur, proponendo sibi & Alcestidos & Penelopes exempla. Quærum neutrius tanta esset gloria, si habuissent eos viros, qui nihil ærumnarum perpetuerent. Nunc aduersi casus, qui afflixerunt Admetum & Vlystem, conciliarunt eis memoriam posteritatis sempiternam. Nam fide seruata, & præstito officio temporibus asperis atque difficilibus vitorum, celebritatem nominis merito sunt consecutæ. Quæ enim velint esse participes fortunæ secundæ, quam plurimas inuenire licet, sed consortes in aduersa, non nisi præstantes virtute esse volunt. Has ob causas honorem studiosius haberi viro par est, neque eum despici, si pudicitia salua, copia, que est secundum Orphea, animi magni soboles, non etiam consequatur. Atque has custodire leges, & istis moribus instruere se mulieres debet.

¶ Contra vir ipse leges sibi sanciat de vxoris consuetudine, cum hæc prolis & totius vitæ socia in domum ipsius peruenit, paritura sobolem, quæ parentum, id est, mariti & ipsius nomen habeant.

Α ὁππλοιοι πότων ἢ ἀρρώστιας ὀπιπρατίσεις τῷ σώματος, ἢ ἐκείσεως τῆς φρονος ἡγομένης, φιλοανδρώπως φέρειν ὑποχωροῦσαι, εἰ μὴ ἀγρόν τι ἢ αἰάξιον εἶν· εἰ δὲ τι πατρῶν ὁ ἀνὴρ διέπρασεν, μὴ αὐτῷ μνημονικῶς ἔχειν, ἀλλ' ἢ νόσον ἢ ἀγροίαν ἐν ἀήτῃ ποιείσται. ὁσοι γὰρ τῷ ὀπιμολέσειον ὑποκακούσῃ, τοσούτω μείζονα ἔξει τιῷ χέρον αὐτῆ, ἐπιδαὴν ἀπαλα-

Β λαγῆ τ' νόσου· αἱ δὲ τοιαῦτα τι ἀγρόν φεροτάξαι τι μὴ πείσει, ἀμεινον ἔπειτα ὑγιαίνας αὐτὸς ἀγαγνοεῖσθαι εἶν. δὲ οὐδ' τὰ τοιαῦτα φιλαπιδωφίῳ τῷ γυναικί, πολλῶ μᾶλλον παράχειν ἑαυτῷ περὶ δῶλον, ἢ εἶποτε ἀνδρῆσαι εἰς οἰκίαν ἀφίκοιτο. ἀνήθη γὰρ μεγάλη τιμῆ, τ' τε κοινοῦναι τῆ βίβη καὶ τεκνοποιίας· ὧν μὴ τε μείζον, μῆτε ὁπῶσθρον ὑποφραίν δῶματῳ αἰ μῆδεν. ἔπειτα ἕ, εἰ σωλῆσεν ἀνδρὶ πορῆσθαι καλῶς, ἡκ ἀν ἢ ἀρετῆ αὐτῆς εἰς τῷτο πορῆσθρον βλοφημίας καὶ λόγου· οὐ μῆρ δὴ μικρόν τῆ ὀπιμολέξια καὶ ἔπειτα καλῶς, ἀλλ' ἀ γὰρ τὸ ἐναντίον φέρειν ὀπεικῶς, πολλῶ μείζον. ὅπῃ γὰρ τ' μεγάλαις συμφοραῖς καὶ ἀδικήμασι ταπεινότερον οὐδὲν ὑποφραίνει, πάντως ὑφιλόχρονος ψυχῆς δικταῖον δὴ, μῆδεν πῶποτε τοιαῦτο πορῆσθαι ἀνδρα συμβαίνῃ·

Δ εἰ αἱ ἕ καὶ ἐναντίον τι καταλάβῃ αὐτὸν, αὐτὸν δὲν νομῆσει ὅτι κατορθωσάσθαι αὐτῆ πλῆθη δὴ ἐγκόμιον ἡγῆσει· διαμνημονόουσι τῶς πορῆς ἑαυτῷ, ὅπῃ οὐτῆ ἢ Ἀλκίησις τοσούτων κλίος ἐκτίησται ἀγροῦ, τῆ ἢ Πιμελόπῃ τοσούτων ἡξῆσθαι ἐπαγῆσθαι, εἰ μῆτ' ὀδοσάμνονος ἀνδρὸς ἑκατέρω διήγῃ· ἀλλ' αἱ ἀδμήτου τε ἢ ὀδυσαῖος διασπασθῆναι μνήμῃ αἰδῶν ἐκείνωνας πορῆσθαι σῶσαι το. ὅπῃ γὰρ τῆς τῆ ἰδῶν ἀνδρῶν δυποσθῆμῃσι πῆσιν καὶ δικασθῆσαι τῆρ σῶσαι, δόξῃς εἰκότως ἐπέουχον. δικμαρείας μῆρ γὰρ κοινοῦναι ὀφείδον ὑρεῖν· δυσημερείας δὲ, αἱ γυναικί, πλῆθὸς ὀλεγῆσθαι τε καὶ βελτίων, μεταλαβῆναι ἡκ ἐδέλοισιν. ὧν δια πάντων ἡκείσθαι πορῆσθαι τῆ γυναικῶν, πολλῶ μᾶλλον τὸν ἀνδρα τιμῶν· μῆδ' ἐκείνου

Ε καταφροσθῆναι, αἰ μὴ ἡρῆ ἀδῶς αὐτῷ, καὶ τὸν ὀρφῆα, καὶ πλοῦτος μεγαλόφρονος ἡρῆ ὀπιδῆ. καὶ ἡρ οὐδ' τῷ γυναικί τοιαῦται τοῖς ἡδέσι τε καὶ νόμοις φιλαπιδῆν ἑαυτῷ. Τὸν ἕ δὴ ἀνδρα ἡμπαλιν, ὀμοιός ὑρεῖν πορῆς

τῷ χρεῖαν τῆ γυναικός· ἡτις ἐς τῷ οἰκίαν ἀνδρὸς παρεχῆσθαι ὅπῃ τε κοινοῦναι παῖδων τε καὶ βίον, καὶ τῷ καταλαπῆν τέκνα τῆ τε ἀνδρὸς καὶ αὐτῆς γόνιον μάλιστα ἔξειν τὰ ὀνόματα. ὧν τὶ δὲ